

3. PASTÝŘSKÝ LIST

k přípravě návštěvy Svatého otce Benedikta XVI.

(přečtěte v neděli 28. 6. 2009 místo homilie)

Draží bratři a sestry,

při svátku svatých apoštolů Petra a Pavla se celá církev obrací k Římu. V tento den si vždy připomínáme svou jednotu a dva pilíře stavby, která není stavěna z kamene, ale z živých lidí, kteří církev vytvářejí. Tentokrát, kdy uzavíráme Rok sv. Pavla, vystupuje před námi postava toho, kdo dovedl oslovit mnohé národy, hájit a hlásat ryzí evangelní zvěst. Právě tím je i dnes naším velkým vzorem.

Nám v českých a moravských diecézích tento svátek připomíná i blížící se návštěvu Svatého otce Benedikta XVI., Petrova nástupce. Jsme rádi, když se dozvídáme, jak vážně a s radostí k této přípravě přistupujete.

Napsali jsme Vám již o víře a dnes chceme promluvit o naději.

Sám svátek sv. Petra a Pavla hovoří o ní jasně. Kolik protivenství, kolik vln pronásledování, kolik vnitřních nebezpečí již církev přečkala. Kolik chyb a lidských nedokonalostí muselo být vyváženo Božím milosrdenstvím. Kdyby se nenaplnovalo slovo Kristovo „*ty jsi Petr, skála a na té skále založím svou církev, a pekelné brány ji nepřemohou*“ (Mt 16,18), kdyby stále a beze změny neplatil jeho slib „*já jsem s Vámi po všechny dny až do skonání světa*“ (Mt 28,20), nemohla by církev žít.

Víra v Ježíše zmrtvýchvstalého, kterého vyznáváme, je zdrojem pevné naděje. V něm se bezpečně naplnila všechna prorocství Starého zákona. Ježíš zvěstoval věrnost Otcovu, která nezklamala ani v temné chvíli Kalvárie. Otec Ježíše vzkřísil z mrtvých. To je znamení pro temné, bolestné chvíle těch, kteří zmrtvýchvstalého Krista ve víře následují.

Celý svět volá po naději. Bez ní nelze žít. Člověk potřebuje pro svůj život pevný bod, jistotu, zajištění pro budoucnost. Lidé zakotvují svou naději v „jistotách“, založených na vlastních lidských výkonech. A zatím se tyto lidské „jistoty“ často hrouť. Teroristický útok na symbol hospodářské moci člověka – na newyorská dvojčata v r. 2001. Tsunami jako porážka vědy, která včas nevarovala před katastrofou a nezachránila člověka. V současné bankovní krizi se hrouť jistoty, které člověk vkládá do svých kont. Lidským jistotám chybí duchovní základ v evangeliu, v Kristu zmrtvýchvstalém...

Jak tedy žít naději zakotvenou v Ježíši Kristu. Naděje opřená o víru v Krista Ježíše vede náš pohled do budoucna. Nejvýrazněji se v našem životě, ve společnosti projevuje ve vztahu k dětem. Současná společnost nemá dost naděje a zdálo by se, že proto má málo dětí. Platí to však i obráceně, sobecká společnost má málo dětí, a proto nemá naději a dokonce ztrácí i budoucnost. Ideologové současného konzumního životního stylu opřeného o požitky přinášejí spousty argumentů proč a kdy nemít děti. My křesťané, opření o víru, máme naději, a proto budeme bez ohledu na výtky, posměch a často i přímý nátlak jednat jako rozumní lidé. Nebudeme se stavět proti životu. Nejsme nezodpovědní a víme, že někdy zájem o život a jeho ochrana žádají

kázeň a zdrženlivost. Nebudeme si to usnadňovat antikoncepcí, která poškozujze zdraví ženy, ani potraty, které jsou zabitím. Budeme si vážit rodičů s více dětmi a pomáhat jim, aby nepocítili nouzi. Se stejným laskavým zájmem se budeme obracet k potřebám těch, kdo touží po dětech a nemohou je mít.

Děti přijmeme jako dar a úkol. Budeme se jim obětavě věnovat a budeme je vychovávat: k práci, střídmosti, zodpovědnosti, vděčnosti a úctě. Ukážeme jim, kde leží smysl života a pravé štěstí člověka. Ve svých rodinách budeme tvořit ostrůvky toho života, který by všichni chtěli, ale mnozí ho nemají proto, že pro něj nechtějí nic obětovat.

Povedeme své děti k víře zakotvené v zmrtvýchvstalém Ježíši Kristu. Bude to nsnadné a možná i velmi těžké. Ale nebudeme-li mít pro budoucnost mravně vyspělé lidi, bude společnost hynout. Chceme si zachovat a společnosti vrátit cosi zásadního: matky a otce, šťastné děti a rodinný život.

Stojíme, bratři a sestry, na prahu doby dovolených a prázdnin. Využijme ji k tomu, abychom si odpočinuli a hlavně se potěšili tím, že budeme zejména v našich rodinách mít více času pro sebe navzájem. Je to příležitost být spolu.

K tomu vám žehná Váš

*Miloslav kard. Vlč, arcibiskup pražský
spolu s ostatními biskupy Čech a Moravy*